

Inspecteur Panjer Pinkster 1

- Cees: Moi, inspecteur.
- Inspecteur: Zeg mor Panjer, mien jong.
- Cees: Hebben ie de leste tied ook lezen over de bedraigen van mediatycoon John de Mol.
- Inspecteur: Ik heb zien grootvoader nog wel kind.
- Cees: t Liekt mie wel aarg, as joe zo wat overkomt.
- Inspecteur: Aarg? Wat hait aarg. In mien tied hebben wie ook es zokswat mitmoakt.
- Cees: Hier op t dörp?
- Inspecteur: Nou moust mie nait aal in de rede valen. Dammeet bin'k de droad kwiet.
Natuurlek hier op t dörp. Woar aans.
- Cees: Ver.....
- Inspecteur: Doe bist meer n proatjeboksem dan verslaggever nait? Mor luuster.
Wie haren hier op t dörp n postkantoor en zoals gebruikelk was doar ook n directeur.
De Vries haitte dij man. En dij kreeg op n male dag in de loate haarfst n braif. Dat kin n directeur van
t postkantoor dus ook overkommen. Dou e soavends in zien leunstoule dij braif openmuik, zat ter
klaain braifke in mit de mitdailen dat hai 100.000 gulden mos betoalen. t Was zien geld of zien leven,
wui der ook nog bie vermeld.
- Cees: Guldens?
- Inspecteur: Joa, wat dochst doe den. Stuffers of dubbeltjes?
- Cees: Nee, euro's.
- Inspecteur: Euro's? Wat binnen verdold nou euro's.
Kirrel, vaal mie toch nait aal in de rede.
Woar was'k. O joa. En in dat braifke ston, dat t geld de volgende dag in n postpuut aan d'Laangeweg
bie d'joagershut hinzet worden mos en brocht worden mos deur n spesioale postbode, noamelk
deur Paiter Braauwer.
- Cees: En den zol de braivenschriever dij postpuut doar zeker weghealen. Lekker makkelk veur joe nait?
- Inspecteur: Dat dochten wie ook. Paiter het de postzak de volgende mörgen tegen 10 uur op d'ofsproken stee
hinzet. Wie haren veur de zekerhaid in twij hoezen mannen mit verrekiekers en fototoustellen
zitten. Konden we mooi de doader schaarp in t vizier en op d'foto kriegten.
- Cees: En hou loat is de zak ophoald?
- Inspecteur: Nait dus. Wie hebben d'haile dag op d'oetkiek stoan en baaide kanten van de weg konden we in n tel
blokkeren, ast neudeg was, mor aal wel der kwam, gain postputenophoalder.
- Cees: En hou luip t òf?
- Inspecteur: Tegen duustern hebben we de zak ophoald en mitnomen noar t postkantoor. Doar kwam t geld ook
ja vot. En wilt meschain leuven of nait, dou wie t taauwchie lösmoakt haren, zat ter allendeg mor
krantenpepier in. Terwiel ik der zulf bie west bin, dou dij f 100.000 der in stopt wui.
Wie snaptten der gain jota van.
Ik heb dou zegd: Loaten we Paiter eerst mor es even vroagen. Hai was natuurlek d'eerste dij in
aanmaarken kwam as doader.
- Cees: En wat zee Paiter?
- Inspecteur: Paiter? Dij kon aal niks zeggen.
- Cees: Hou bedoulen ie?
- Inspecteur: Dij was nait thoes en ook nait aan t visken, zoals e groag doun mog.
- Cees: Je hebben hom toch wel weer terogge vonden.
- Inspecteur: Dou we mit dit verhaal bie directeur De Vries kwamen, binnen w'op zuik goan in t postkantoor. En
wat dochst? Paiter was mit zien geldpuut t postkantoor hailemoal nait oet west. Hai lag noamelk mit
dikke taauwen vastbonden in d'fietsenkelder van t postkantoor.
- Cees: Dus ...
- Inspecteur: Joa, mien jong. De braivenschriever was blikboar gain domme kirrel. Dat e behaalve schriever ook
nog es veur postbode speulen zol, dat haren wie dus nooit verwacht.
- Cees: En de echte doader?
- Inspecteur: Dij is nooit vonden.